

man fortsætte, og saa maa Agerbrug, Skovbrug, Søfart osv. finde sig i at tage samme Forpligtelse paa sig, selv om det maaske maa være i en modificeret Skikkelse. Imidlertid er der andre Fag, som ikke kunne komme ind under en Behandlingsmaade som den, der er anvendt her, fordi der ikke er specielle Arbejdsgivere, f. Eks. i Fiskerbefolkningen, og det er netop der, der finder saa særdeles mange Ulykkestilfælde Sted. Jeg ser ikke, at der kan være noget i Vejen for at gaa en helt anden Vej, nemlig at faa oprettet Fonds, mindre eller større, eller Foreninger med Fonds, som kunne hjælpe paa disse Ulykker og faa Tilskud maaske fra Kommune og Stat, men i ethvert Tilfælde fra Staten. Hvis man allerede nu vilde gøre sig klart, at denne store Kategori af Medborgere, Fiskerne, overhovedet ikke kunne faa en Lov paa dette Grundlag, kunde vi lige saa gerne straks søge at raade Bod derpaa ad andre Veje, og man maatte der kunne stole paa, at Staten vilde være villig til at yde sin Hjælp. Den maa jo i mange Tilfælde yde den ekstraordinært, naar der sker større Søulykker og maa jo lige over for Redningsbaade og ved andre Lejligheder dog træde til. Jeg vil haabe, at Lovgivningsmagten vil stille sig velvillig, hvis det skal lykkes privat at fremkomme med Forslag i saa Henseende. Naar jeg stemmer mod de foreliggende Ændringsforslag, er det, fordi Broen er kastet af for at gøre noget ad den Vej, og fordi det kun vilde skade og ødelægge at vedtage Ændringer i dette Øjeblik, men jeg gør det med den fulde Overbevisning, at det vilde være en højst heklagelig Udgang af hele Bevægelsen, om Ulykkesforsikringen, hvis dette lille Forslag virkelig skulde være det eneste, der kom fra Lovgivningsmagtens Side, og som man fra de agerdykkende Klassers Side vilde være villig til at yde. Selv om man ikke mener, at der bør gaas frem ad den Vej, som Flertallet mener, maa Mindretallet jo dog til en vis Grad bøje sig for Flertallet. — Der er en lille Plet, som jeg kunde ønske rettet, da den forekommer mig særlig stødende. Der kan vel ikke være Tale om at faa Forandringer i Lovforslaget, men det forekommer mig højst usmadeligt, at man i det andet Ting gør Forskel paa enetages Huse paa Landet og i Byerne, thi dette bliver Resultatet, ja endogsaa paa Landet selv gør en saadan Forskel i Agerbrugets Favør, saa at store Lader med 20—30 Alens Højde til Tagryggen ikke komme ind under Loven, hvorimod et lille Haandværker-

hus med Værksted eller en Handelsbod falde ind under Loven. Det forekommer mig saa stødende, at jeg haaber, at det ikke vil ske mange Gange, at der bliver gjort Forsøg paa at sætte den Slags Forslag igennem.

Ousen: Jeg kan indskrænke mig til at svare det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), da det særlig var ham, der gjorde Indvendinger mod de Ændringsforslag, der ere fremkomne fra et Par andre Medlemmers og fra min Side. Han lagde i alt det, han kunde, og det kunde ogsaa behøves, thi som jeg senere skal komme til, blev det hele dog ret tarveligt. Et Par af de mest reelle, jeg kan næsten sige de eneste reelle Indvendinger, der bleve gjorte fra det ærede Medlems Side, skal jeg tage op og svare paa med det samme. Det ærede Medlem gjorde nogle Indvendinger mod Ændringsforslag Nr. 2 angaaende Lokomobiler. Jeg synes, at det ærede Medlem selv paa ret grundig Vis forsvarede Ændringsforslaget, thi det ærede Medlem gjorde netop gældende, at Lejeren meget ofte ikke kender til disse Maskiner, ja han gjorde endogsaa opmærksom paa, at man et enkelt Sted har taget Dækslet af og heldt Vand i, naar man skulde benytte et Lokomobil. Saa meget større Grund er der til at sige, at Ejeren der altid skal anses som Arbejdsgiver, og er man i den Grad sikker paa, at Lejeren ikke kender de Ting, han har med at gøre, bliver det saa meget mere nødvendigt at medtage den Tilføjelse, vi foreslaa til § 2. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kvinderne gjorde det ærede Medlem gældende, at Arbejdsraadet altid vil tage alt muligt Hensyn til dem. Ja, det kan gerne være, det ærede Medlem har den Mening, og det kan ogsaa gerne være, at det ærede Medlems Mening er rigtig, det kan jeg ikke vide noget om, men det er kun en Mening. Man kan antage, at Arbejdsraadet altid vil handle saaledes over for Kvinderne, det er rigtigt, men ville vi handle over for Kvinderne, som Flertallet i dette Ting plejer at gøre, bære vi os saaledes ad, at vi stille dem lige med Mændene og ikke med umyndige. Jeg synes, at det ærede Medlem absolut maa indrømme, at hele den Stilling, man giver Kvinderne i dette Spørgsmaal, er saa absolut modsat den Maade, paa hvilken man ellers plejer at virke for Kvinderne her i Salen. Men Hovedindvendingerne, eller jeg kunde bedre sige, de mange Ord, der kom fra den ærede Taler, drejede sig jo om det Hovedændringsfor-